

„Päikese maja“ — ühes rohkem, teises vähem ahvatle-
vaid lubadusi. Esimese pikema Vabadussõja-ainelise
poeemi „Noored partisanid“ kirjutas J. Sütiste.
Peale nende on avaldanud H. Ranna vihu väheorigi-
naalset usuluulet „Tähelennak“, N. Päts kogutud
teoste ilmelise segakogu „Valgeil õil“, Ed. Visnapuu
„Öö ja päev“ ja H. Masing „Neemed vihmade lahte“.

Novelli, jutustust esindasid käsitletaval aastal
kõige tõhusamini Aug. Jakobson kahe koguga,
„Reames Mattias“ ja „Üksiklased“ ja P. Vallak ko-
guga „Teod pahurpidi“. Kolmanda novellistina aval-
das R. Sirge raamatu „Väikesed soovid“. Omapärane
„poeem proosas“ on B. Alver'i „Viletsuse komöödia“. Rahvaraamatu tasemele küünivad J. Vorms'i „Painaja
poeg“, L. Tigase „Palun seda härrat“, K. Ehrmann'i
„Õngelatiga mööda Võrumaad“, J. Vahtra „Laane
kurus“, E. Laidsaar'e „Noorsõdur Pension“. — Mai-
nida oleks rea vanemate juttude ilmumist uutes trük-
kides: Fr. Tuglase „Hunt“ ja „Valimik novelle“,
O. Lutsu „Kevade“ I (4. tr.), K. A. Hindrey „Armas-
tuskiri“ (2. trükk), J. Liiva kogutud teoste V/VI
anne, E. Bornhöhe' „Tasuja“ (6. tr.).

1935. a. romaan on kaunis mitmepalgeline,
kuid mitte eriti rikas tippsaavutistest. Selle aasta
paremikku kuuluvad: A. H. Tammsaare „Ma armas-
tasin sakslast“, milles käsitletakse talutarest võrsu-
nud eesti korporandi imetlevat armastust vaesunud
endise mõisniku lapselapse vastu, A. Jakobsoni pessi-
mistlik „Vana kaardivägi“, mis kujutab „igaveste üli-
õpilaste“ tüüpe, A. Gailiti „Isade maa“, Vabadussõja-
aineliste episoodide rida fantastiliselt ülepaisutatud
stiilis, M. Raua „Kirves ja kuu“, esimene väärtuslik
romaan selt autorilt, kus vastakuti asetatakse Mulgi-
maa naturalistlik vanaperemees ja tema kunstnikust-
poeg, A. Mälgu „Õitsev meri“, kus kujutatakse rand-